

Fotboll i Trehörna

I sommar har det varit i fotbollsskola för våra mindre barn (3-7 år) på Trehörna idrottsplats.

Det var en förväntansfull Karl och en lite nervös ”tränare” som åkte ner för den första fotbollsträningen. Fem minuter innan vi skulle börja var det endast Hultgrabbar på plats. Hur skulle detta sluta? Innan klockan slog tre blev det helt plötsligt en god uppslutning av fotbollssugna barn och intresserade föräldrar. Efter en kort namnpresentation av alla körde träningen igång med uppvärmning, där alla barn sprang i rad, sparkades på en boll. Redan där tror jag stolta föräldrar imponerades av intresset hos barnen trots att en lekplats och grävmaskiner från vägbygget fanns i närheten. Efter den obligatoriska och populära vattenpausen var det dags för skott på mål.

Där kom första beviset på att barn gör som man gör och inte som man säger. När jag som målvakt tar upp bollen med händerna och lägger vid fötterna innan jag sparkar iväg den så följs det av att Isak gör det samma. Inte lätt att lära sig att inte använda händerna i fotboll om tränaren gör det.

När det var dags för spel med en boll blev det genast lite svårare och spelet fick anpassas så att alla hade sin boll med i spelet. Det är härligt att se barnen ha så roligt tillsammans, så vi ser fram emot en fortsättning nästa sommar!

Tack till Byalaget och Behmska stiftelsen som har sponsrat inköp av bollar, västar och inte minst vattenflaskor som blev väldigt populära hos barnen.

Elbrus – en utmaning och ett äventyr

Här får vi förmånen att ta del av Christer Ignells äventyr sommaren 2011.

Vy över Elbrus från infarten till baslägret. Nedre baslägret på plattån i förgrunden. Övre baslägret uppe vid snögränsen och de båda topparna i bakgrunden

Göran Kropp gjorde 1996 sin berömda bestigning av världens högsta berg Mount Everest. Han cyklade från Stockholm, besteg berget utan syrgas och sedan cyklade han tillbaka hem till Sverige. Efter denna expedition åkte Göran runt i Sverige och berättade om sin resa. Jag var på en av hans föreläsningar och fascinerades av hans föredrag och mitt intresse för berg och utmaningar väcktes. Kanske inte att bestiga Mount Everest då det kräver stora förberedelser, kostar mycket pengar och även är extremt farligt utan något mera lättillgängliga berg men ändå lite högre. Efter att några bekanta varit upp på Kilimanjaro i Afrika föddes tanken på att någon gång försöka bestiga det berget. Det har ännu inte blivit Kilimanjaro men år 2006 var min fru Ann-Cathrine och jag uppe på Kebnekaise. Kebnekaise är Sveriges högsta berg (2102 meter över havet). Det är en ganska tuff vandring upp och ner men vi hade tur med vädret och på toppen var det strålande sol och över 15 grader varmt.

Sedan har tankarna på Kilimanjaro funnits men det har ännu inte blivit någon resa.

Under våren 2010 började jag tillsammans med några kollegor prata om att göra en resa till Kilimanjaro eller Elbrus. Efter en del undersökningar om kostnader och hur mycket tid som krävdes för att göra en bestigning m.m. blev valet Elbrus. Elbrus är Europas högsta berg och ligger i den ryska delen av Kaukasus. Berget har två toppar, varav den västra är högst med sina 5 642 meter över havet, medan den östra toppen mäter 5 621 meter över havet. I dalen sydost om toppen finns ett par mindre städer och en skidort med liftsystem upp till 3 800 meters höjd som erbjuder skidåkning året runt. Med hjälp av liftsystemet kommer man alltså en bra bit upp på berget där det också finns baracker att hyra för att kunna anpassa sig till höjden och för att förbereda sig inför ett toppförsök. Toppen är inte teknisk svår att bestiga och det krävs därför inga speciella kunskaper om bergsklättring. Bestigningen är ändå inte helt ofarlig och varje år omkommer människor på berget. Vädret är nämligen oberäkneligt och det kan snabbt bli mycket blåsigt och kallt upp på toppen. Höjdsjuka och glaciärsprickor utgör också faror. Elbrus är ett av bergen som ingår i ”Seven Summits”, dvs det högsta berget på sju olika kontinenter. Övriga berg i ”Seven Summits” är Kilimanjaro i Afrika, Mount Everest i Nepal, Vinson Massif i Antarktis, Kosciuszko i Australien, Carstensz Pyramid i Indonesien, Mount McKinley i Alaska och Aconcagua i Argentina. För ”riktiga” bergsbestigare är det ett stort mål att bestiga alla dessa berg.

I augusti 2010 beslutade vi att genomföra resan till Elbrus sommaren 2011. Vi var 8 stycken och vår plan var att via Moskva flyga till en mindre stad, Mineralnye Vody, som ligger ca 10 mil norr om Kaukasusmassivet. Vi hade kontakt med en rysk resebyrå som ordnade med tillstånd, transport från flygplatsen till skidorten Terskol strax söder om berget och en del annat. Vår plan var alltså att bestiga berget från södra sidan vilket är den lättaste vägen. Vi skulle ta lift upp till 3 800 meters höjd och bo i baracker för att anpassa oss till den höga höjden.

Under vintern och våren planerade vi resan i detalj beträffande utrustning, mat, kläder m.m. I förberedelserna ingick också en hel del fysisk träning för att vara så bra förberedd som möjligt. Under vintern gick jag själv upp och ner i Kista Tower (677 trappsteg) och när det blev bättre väder gick jag upp och ner i några skidbackar i Stockholmsområdet och långa promenader på Järvafältet. Totalt blev det runt 60 mil promenerande i snabb takt under vintern och våren. Avresan var planerad till den 1 juli och vi skulle vara borta i 10 dagar. En dryg vecka innan vi skulle åka ändrades helt plötsligt alla planer. På internet upptäckte vi att ryska militären stängt området söder om Elbrus för alla utlänningar och även för ryssar som inte bodde i området.

Området hade varit stängt i ca. två månader men vi hade missat detta och den ryska resebyrå vi haft kontakt med hade heller inte informerat oss. Efter flera kontakter med resebyrån kunde de ordna så att vi kunde bestiga berget från den norra sidan. Problemet var bara att här fanns ingen bebyggelse utan bara ett enkelt "basläger" utan några former av bekvämlighet. Vi stod i valet mellan att ställa in hela resan eller att chansa på att det skulle fungera med tillstånd, transporter mm. Vi bestämde oss för att åka men det krävde en hel del omplanering då vi helt plötsligt var tvungna att ta med tält,

mera mat och en hel del annan utrustning som vi annars tänkt hyra på plats. Vi skulle heller inte kunna åka lift upp till 3 800 meters höjd utan baslägret på norra sidan låg mitt ute i vildmarken på 2 400 meters höjd, d.v.s. helt andra förutsättningar jämfört med vad vi planerat för tidigare. Vi hade också en del problem med reseförsäkring då UD i Sverige avrådde från att resa till området och då var det osäkert vilka försäkringar som gällde.

Fredag den 1/7

Äntligen dags för avresa. Samling på kontoret i Kista för gemensam avresa till Arlanda. Flyg från Arlanda till Moskva där vi övernattade och också var tvungna att transportera oss från flygplatsen norr om staden till en mindre flygplats för inrikesflyg som ligger söder om staden. Inte så många mil men det tog ändå flera timmar i den täta Moskvatrafiken. På kvällen tog vi en tur in till centrala Moskva för middag och lite sightseeing runt Röda torget.

Nedre baslägret med Elbrus i bakgrunden

Lördag 2/7

Tidig avresa från hotellet till flygplatsen för att flyga till Mineralnye Vody där vi skulle bli hämtade för vidare transport till baslägret på norra sidan av Elbrus.

Efter förseningar och en varm flygresa i ett gammal ryskt flygplan kom vi äntligen till

Mineralnye Vody och där väntade som tur var våra chaufförer med två terränggående jeepar för fortsatt transport. Bilarna såg riktigt skralltiga ut men visade sig fungera utmärkt på de extremt dåliga ”vägarna” som väntade oss. Sträckan till baslägret var inte så lång, 8-10 mil, men det var verkligen smala och dåliga vägar och ju närmare baslägret vi kom så blev det mer och mer upp och ner utmed branta sluttningar.

Sent på kvällen i mörker och kraftigt regn och efter över 7 timmar i en varm jeep var vi äntligen framme. Inte så trevligt att i mörker och regn packa ut allt och sedan sätta upp tält. Vi fick då också veta att även området norr om Elbrus var avspärrat och att vi egentligen vistades där illegalt. Våra guider hade inte kunnat köra huvudvägen till området då det fanns vägspärrar utan kört via småvägar in i Kaukasus vilket gjorde att det tog betydligt längre tid än normalt. Det kändes lite olustigt men vår närvaro var ändå på något vis OK. Det fanns ytterligare ett par grupper i baslägret som skulle bestiga toppen och det fanns även militärer som skulle upp och demontera en störtad militärhelikopter som låg uppe på över 4 800 meters höjd.

Snöbrant strax nedanför övre baslägret

Söndag 3/7 och måndag 4/7

Tidig morgon med fint väder. När vi kliver ut ur tältet ser vi för första gången de båda topparna på Elbrus vilket var en mäktig syn. Under söndagen och måndagen var

planen att bära upp nödvändig utrustning från baslägret på 2 400 meters höjd till ett högre basläger på ca 3 800 meters höjd. Sträckan var inte så lång, ca 8 km, men med 15 kg packning på ryggen, brant stigning och den tunna luften gjorde att det tog nästan 5 timmar att gå upp. Då vi inte kunde ta med all packning på en gång gick vi ner till baslägret för att sova på söndagskvällen och sedan upp igen på måndagen. I det övre lägret fanns några mindre baracker och efter en del förhandlingar med ansvarig guide lyckades vi hyra in oss i en av dessa. Definitivt inget 5-stjärnigt hotell men ändå bättre än att sova i tält. Tyvärr blev inte detta klart förrän på måndagskvällen och då hade vi redan burit upp våra tält i onödan.

Farlig passage mellan de båda baslägren

Tisdag 5/7

Under tisdagen gjorde vi en acklimatiseringstur upp till drygt 4 600 meters höjd. Upp till det övre baslägret var det mest sten och grus att gå i, men fr.o.m. nu var det bara snö och is. Det var också ganska brant vilket gjorde att vi var tvungna att gå med stegjärn under kängorna.

Om man tappade något i branterna kunde

det lätt glida iväg flera hundra meter neråt. Vissa bitar gick också över glaciärsprickor och vi var därför ihopkopplade med rep. Sprickorna täcktes av ”snöbryggor” men om man skulle trampa igenom kunde det vara 30-40 meter djupa sprickor. Om man ramlar ner i en sådan spricka är chansen att överleva inte stor.

Frystorkat smakar bra när man är hungrig

Vi hade fint väder men ju högre upp man kommer ju tunnare blir luften. Väl uppe vid klippformationen ”Lance Rock” som ligger på drygt 4 600 meters höjd hade vi en fantastisk utsikt över norra delen av Kaukasus. Det tog nästan 5 timmar att gå upp och var riktigt jobbigt men det var värt mödan. På 2-3 dagar hinner inte kroppen vänja sig vid höjden och felet man ofta gör är också att man går för fort vilket gör att pulsen snabbt snabbt går upp på max.

Topparna från övre baslägret

Onsdag 6/7

Onsdag var vilodag inför torsdagens toppförsök. Flera av oss funderade på om vi verkligen skulle klara att nå toppen. Efter noggrant övervägande tog jag själv beslutet att inte försöka. För att nå toppen på en dag hade jag behövt gå 30-40 minuter fortare upp till 4 600 meter plus att det var ytterligare 1 000 höjdmeter att gå. 1 000 meter kanske inte låter så mycket men i den tunna luften är det ”långt” och tar tid. När man är uppe på ett berg som Elbrus är du helt beroende av dig själv och din egen styrka. Om krafterna tar slut på 5 000 meters höjd är det inte bara att ”kliva av” utan du har flera timmars tuff nedstigning framför dig. Det är också oftast under nedstigning som de flesta olyckor inträffar.

På eftermiddagen började det också blåsa och det var bara två i gruppen som bestämde sig för att göra ett toppförsök.

När de startade vid midnatt blåste det ordentligt men då ett par andra grupper gav sig iväg så startade de också.

Uppe vid Lance Rock på 4 600 meters höjd

Övre baslägret där vi bodde i den rörformade byggnaden i förgrunden

Torsdag 7/7

Det blåste riktigt ordentligt på morgonen när Fredrik och Tony var på väg mot toppen. Vi övriga packade så mycket utrustning vi kunde och började bege oss tillbaka ner till det nedre baslägret. Vi hade radiokontakt med Fredrik och Tony och de hade det riktigt tufft på sin väg upp. Flera i de andra två grupperna avbröt och vände på vägen. Efter nästan 12 timmars vandring och klättring nådde killarna i vår grupp toppen. Det blåste så mycket att de bara kunde stanna några minuter och det gick inte att ställa sig upp utan de fick krypa sista biten upp till toppstenen för att ta några foton. När de efteråt berättade hur extremt jobbigt det hade varit sista biten ångrade jag definitivt inte mitt beslut att inte försöka.

Uppe på toppen lämnade de en minnessten över Kristoffer, en kollega som skulle varit med på resan. Han omkom tragiskt i en olycka när han var ute och tränade under en semesterresa på Gran Canaria under våren. Kristoffer var mycket engagerad i vår resa och detta var vårt sätt att hedra hans minne.

Fredag 8/7 – söndag 10/7

Vi som inte varit på toppen gjorde under torsdagen och fredagen en del kortade vandringar runt baslägret. Det var en mycket storslagen och vacker natur och vi träf-

fade där några bönder som hade sin sommarvistelse i området med får och kor. De bodde där tre månader varje sommar. Deras hus saknade alla bekvämligheter vi är vana vid och var mycket primitivt med trampat jordgolv men de var mycket stolta och gästvänliga. Vi blev inbjudna och serverades hemgjord ost, nybakat bröd, mjölk och fil. Vi fick också köpa med oss ost, bröd och mjölk vilket smakade underbart efter att vi under nästan en vecka levt på enbart frys-torkad mat.

Inköp hos de lokala bönderna

På fredagseftermiddagen kom Fredrik och Tony ner från toppen och det var både skönt och kul att se dem välbehållna.

Sista frukosten tillsammans

Nedre baslägret och vägen in i dalen

På lördagen var det dags att riva tälten och packa för transport tillbaka till civilisationen. Under sista delen av resan in till baslägret var det mörkt och vi såg egentligen inte riktigt hur brant det var på sidan av vägen. Utresan gick i dagsljus och det var bitvis en otäck upplevelse när vägen inte var mer än 40-50 cm bredare än bilen och därefter brant stup ner i ca 1 000 meter. Ett misstag från chauffören och resan hade varit slut. Vi blev körda till ett hotel i staden Pyatigorsk. En lite större stad nära flygplatsen i Mineralnye Vody. Det var en skön känsla att efter en vecka äntligen få ställa sig under en varm dusch. På söndagen flög vi via Moskva tillbaka till Sverige och Stockholm.

Toaletten vid övre baslägret. Enkel men hade världens vackraste utsikt

Vårt mål med resan var att komma upp på Europas högsta berg. Bara två av oss lyckades men alla tyckte ändå att det var en fantastisk resa och ett minne för livet. Alla hjälpte varandra när någon hade det tufft och vi fick uppleva ett riktigt äventyr i mycket vacker och storslagen natur.

Christer Ignell

Gäddfisketävling...

...där imponerande gösar blev fångsten

Tio fiskare hade hörsammat Trehörnasjöns fiskvårdsförenings inbjudan till Bengans gäddfisketävling.

Åke Öberg lyckades bäst med en gädda på 1,4 kg. För övrigt mycket dålig fiskeolycka med endast fyra gäddor fångade. Det mest glädjande var fångsten av två gösar. Bengan Landers fick en på hela 4,5 kg och Lars Karlsson fick en på 3,5 kg. Man får hoppas att det inte var tillfälligheter och att inplanteringen av gös nu börjar bära frukt.

Christer Johansson

Sveriges nationaldag

6 juni 2011 en blågul dag - Sveriges nationaldag - gula solstrålar på klarblå himmel. Vår likaledes blågula flagga vajar på många ställen just denna dag. Det är en helt underbar dag och sillunchen är framdukad på Ödeshögs torg. Vår landshövding Elisabeth Nilsson är en av alla lunchgäster och hon är också dagens högtidstalare.

Vid denna högtidlighet delas kommunens kulturpris ut. Det tilldelas i år Grävlingarnas revyörening samt Elvy och Eric Rydberg, Trehörna.

Motiveringen för Elvy och Ecke lyder: ”för sitt stora engagemang i Röda Korset, middagsmarfester och kyrkliga sammanhang i Trehörna”. Mitt eget tillägg är: ”att med sång och musik sprida glädje i hela kommunen”. För det är just vad de gör!

Förutom en prischeck fick de också en blågul blomsterbukett!

Birgitta Bäck

Mulleplatsen

Mulleplatsen som ligger en bit in i skogen bakom hembygdsgården har blivit fin och detta tackar vi Jeff Harrysson och Åke Karlsson för.

Friluftsfremjandet i Trehörna

Memento vivere

Memento vivere - Minnas att leva - är ett jubileumsprogram för ”Strand” i ord och ton.

Strand - ett hus vid Omberg och Vättern - byggdes av författarinnan Ellen Key för 100 år sedan. Detta hyllningsprogram för Strand och Ellen uppfördes i vår kyrka i början av juni.

Det var en underbar och annorlunda kväll med mycket sång och musik av flera körer samt högläsning av Inger Kroon ur bl.a. Ellen Keys texter.

Du som inte hade möjlighet att närvara - lugn, det finns ytterligare två tillfällen:

11 sept. Röks kyrka och 11 dec. i Hästholmens bygdegård. Tiden är 18.00 på båda platserna.

Birgitta Bäck

Anders Karlsson

Det finns en eldsjäl i Trehörna. Ja, det finns säkert flera, men när det gäller bilar heter han Anders Karlsson!

Just nu är det en Volvo Amazon, 1964 års modell som får ta del av Anders' omsorger. Den var omlackerad i en gråblå färg, rejält mossbevuxen, rostig i plåten och alla fyra hjulen fastrostade. Med andra ord fick den "skjuts" hem till Anders. Den var t.o.m. bucklig på taket - kanske barn/ungdomar har klättrat på den?

Av detta syns inget idag. Anders har tagit bort rost, bytt trösklar och motor bl.a. Taket är vitt och övriga delar av karossen svart. Kromet blänker. Lite "detaljer" finns kvar att jobba med - dörrarna är fortfarande gråblå.

Första ägaren var hovfotograf Barkstam i Vimmerby. Han köpte den redan i slutet av -63 på Lönns Bil AB, Tranås.

Amazonen var av "lyxvariant", vilket innebär svart färg, 4 dörrar, automatväxel, trumbroms och ställbara säten i 3 steg.

Så småningom tillkom även en liten radio. Efter 10 år såldes den till Thomas Allard, sen åtskilliga år sommarboende i Trehörna. Priset var då 4 600 kr. Thomas använde den fram till -79 då den förpassades till ett skjul. Förra året - när skjuvet skulle rivas - var det nära att Amazonen gjort sin sista resa och då till skroten. "Alla känner alla" i en liten bygd som vår. Åke i Bjärsjö skulle frakta bort bilen, men insåg dess värde för en entusiast som Anders. Thomas blev glad att någon förbarmade sig över hans första "pärla".

Att Anders lagt ner många timmars kärleksfullt och skickligt arbete på Amazonen går inte att ta miste på. Det dröjer nog inte länge förrän vi får se Anders glida fram i sin blänkande Amazon på Trehörnas gator!

Birgitta Bäck

Midsommardagen

På midsommardagen var det gudstjänst i kyrkan. I en fullsatt kyrka berättade Kalle Bäck om ett levnadsöde i Trehörnabygden. Denna gång fick vi höra om hur kosten såg ut för de som levde i vår bygd för 200 år sedan vilket han också jämförde med den kost som vi har idag. Efter gudstjänsten var det kaffeservering och visning av museet.

Lotta Pettersson

Kräftfiskepremiär

Fredagen den 12 augusti var det premiär för kräftfisket här i Trehörna. Kvällen bjöd på ett underbart väder och det var många som la ut burar i sjön och fiskade med håvar längs strandkanten. En härlig gemenskap i och emellan de olika kräftlagen präglas denna kväll av håvfiske, grillning prat och skratt. På morgonen när det var dags att plocka upp burarna så var det en magisk dimma som låg över den spegelblanka sjön som sedan sakta flydde bort när solen kom fram. Tyvärr blev det en mycket liten fångst denna premiäromgång drygt 45 kg, vilket gav cirka 25 kräftor/hushåll. Detta kan jämföras med förra årets premiäromgång som resulterade i 73 kg. I september är det ytterligare ett tillfälle då de olika fiskelagen ska försöka lura upp kräftorna från livet i Trehörasjön.

Lotta Pettersson

Målaren i Höganskog

Här fortsätter berättelsen från föreg. nr. av Trehörnabladet....

Kalle tyckte det var roligt om han kunde skoja och skämta med sina vänner. I trädgården hade han ett runt bord. Bordsskivan vilade på ett ben mittunder och benet bestod av en grov ihålig trädstam.

I hålet hade han hängt upp en kobjällra och i bjällran ett snöre som gick ut i ett borrat hål i trädstammen. Snöret hade Kalle bundit fast i en pedal. Sen placerade han sina besökare kring bordet men själv satte han sig så att han kunde trampa på pedalen och då uppstod ett klingande ljud.

Hans vänner kunde ju inte fatta var ljudet kom ifrån.

En gång sa Kalle till sin granne: Jag är så mycke likare än du för den dagen jag fyllde femtio år kunde jag gå på vattnet och det kunde inte du. Nädu Kalle, sa grannen, sådana gåvor har du inte! Jo, jag är född på vintern och då kan man gå på isen. Men du är född på sommaren.

Till en annan granne sa han: Du är inget värd när du har dött. Men jag är en utter så mitt skinn är värdefullt.

Jag tror att Kalle hade en begåvning utöver det vanliga, så hade han fått studera hade han kunnat bli något stort. Men den möjligheten fanns ju inte för landsbygdens ungdom på 1800-talet. Han läste nog rätt mycke böcker för han kunde de latinska namnen på alla växter och blommor.

På äldre dagar fick han en krämpa som gick över av sig själv. Han gick inte till läkare förrän han var helt frisk och då beskrev han sjukdomens symtom och dess latinska namn. Doktorn medgav att han hade helt rätt i sin diagnos!

När andra världskriget pågick och det började falla bomber över Europa byggde Kalle sig ett skyddsrum av stenbumlingar, men

någon bombning av Höganskog blev det ju inte. Tur var väl det för stengrottan var av så bräcklig konstruktion att den hade varit det första som rasat vid ett ev. bombanfall.

Kalle Utter var en renlevnadsman. Sprit och tobak använde han inte, men på äldre dar drack han lite sprit. Då frågade en granne om han skulle börja supa på gamla dar? Kalle svarade att när man fyllt 75 år har livet inget värde, då kan man gott unna sig lite sprit.

Slutet på Kalles levnadsbana kom hastigt. Han hade hälsat på en granne, vid hemkomsten blev han sjuk och avled några dagar senare. En gång hade han uttryckt en önskan att han ville bli begravd på en av sina åkrar i Höganskog. Denna begäran beviljades honom inte, utan han vilar i vigd jord på Trehörna kyrkogård.

Till auktionen efter honom kom massor med folk för att fynda bland alla antikviteter som nu hade stigit 100falt i värde sedan Kalle köpte in dom. Även fastigheten såldes. Den inropades av en representant för Lysings Härealdsallmänning.

Roland Bengtsson, Skrivhult

Höstfest

Nu är det åter igen dags att ordna vår traditionella höstfest - ett mycket uppskattat inslag i höstmörkret.

Boka lördagen den 29 okt. kl. 19.00

Kvällen kommer att innehålla mat och dryck till en kostnad av 200 kronor per person samt levande musik av Anne-Lene enligt förra året.

Anmälan och avgift till Monica Blomkvist tel. 0140-340 74 senast den 21 oktober.

VÄLKOMNA

Vågbrytare

För att skydda båtbyggnadsställarna iordningsställer Trehörna fiskerivårdsförening vågbrytare i form av stockar. Dessa hålls på plats med sänken som består av järnvägsräls. En vågbrytare är nu på plats och det kommer senare att bli en till.

Lotta Pettersson

Glöm inte att kolla allt nytt som händer på

www.trehorna.nu.

Nästa Trehörnablad kommer i lådan den 6 december 2011.

Frågor eller material skickas till:
katarina.borjesson@aut.oem.se

Sista datum för material inför nästa nummer är den 16 november 2011.

Händer i Trehörna

Tisdag 13 sept, kl. 19.00

Kvinnokväll, därefter varannan vecka, Hembygdsgården

Söndag 25 sept, kl. 10 - 12

Röda Korsets väffelfest med tipspromenad i Hembygdsgården

Onsdag 28 sept, kl. 12.30

Sopplunch i Lusthuset, Siwerts gubbar spelar och sjunger

Söndag 2 okt, kl. 18.00

Gudstjänst i kyrkan

Onsdag 26 oktober

Sopplunch på Solgården samt sång och musik i Atriumgården, Ödeshög.
Info: Elvy 0140/34024

Lördagen 29 okt, kl. 19.00

Höstfest i Lusthuset
Info, se sid 11.

Fredag 4 nov. kl. 18.00

Minnesgudstjänst

Söndag 27 nov, kl. 11.00

Adventsgudstjänst i Trehörna kyrka
(med reservation för ev ändring)

Onsdag 30 nov, kl. 12.30

Sopplunch i Hembygdsgården.
Hedda Jansson o. P-I Planefors berättar om Nepal.